

fremmest af den udmærkede Finansminister. Det er min Hjertens Mening. Jeg tvivler ikke om, at han vil sørge for, at der her bliver gaaet forsigtigt til Værks. Men Muligheden er der dog til at benytte denne Adgang, der er fremsat med fuld Forsæt, til at kunne „springe“ i Lønningsforholdene inden for samme Klasse. Det har man altid været en Modstander af her, og jeg har, saa længe jeg har deltaget i Arbejdet i Lønningssager, ogsaa været det. Derfor, hvor ondt det end gør mig, maa jeg være i Modsætning til Flertallet og især til den højtærede Finansminister. Jeg har set mig nødsaget til at fastholde mit Standpunkt. Jeg tvivler ikke om, at naar Udvalget har forlangt det, vil det ikke desto mindre blive forkastet. Men det er meget urigtigt at gøre det, det er et Skridt paa den Bane, man hidtil har kæmpet imod.

Hermed skal jeg i øvrigt anbefale Forslaget paa det varmeste.

Christian Rasmussen: Jeg skal til-lade mig at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) og mig med flere stillede Ændringsforslag til det Lovforslag, der foreligger til Behandling i Øjeblikket. Jeg havde Lejlighed til ved 1ste Behandling af denne Sag at udtale, at jeg haabede, man fra Tingets Side vilde vise Retfærdighed over for Provinspostbudene, nemlig den Retfærdighed, at man giver dem samme Grundløn, som man vil betale her i Kjøbenhavn, og derved stille dem paa nogenlunde lige Fod med Postbudene her inde. Jeg maa beklage, at man ikke fra Udvalgets Side har kunnet tage noget Hensyn til mine Udtalelser den Gang. Jeg maa gøre det, fordi det er uretfærdigt, at man vil gaa til en saa stor Forskel i Lønvilkaarene for Postbudene i Kjøbenhavn og Provinserne, som Tilfældet er baade efter Regeringens Forslag og endnu mere efter Udvalgets Ændringsforslag. Det er uretfærdigt for det første, fordi Provinspostbudene sikkert have mere Arbejde at udføre end de kjøbenhavnske Postbude, og dernæst fordi det vil være 20 Aar, inden Provinspostbudene kunne komme op paa den højeste Løn, der endda er betydelig lavere end den Løn, de kjøbenhavnske Postbude faa efter 16 Aars Tjeneste. Endvidere er det uretfærdigt, fordi de kjøbenhavnske Postbude have Udsigt til og vel sagtens ogsaa ville faa et betydeligt højere Huslejetillæg end Provinspostbudene ville

faa. Man foretter altsaa efter min Opfattelse Provinspostbudene paa tre Maader. For det første ved at give dem en mindre Løn for mere Arbejde, dernæst, fordi man lader det være 4 Aar længere, inden de kunne naa den højeste Løn, som er lavere end den, der gives i Kjøbenhavn, og endelig, fordi man, til Trods for, at det i de større Provinsbyer og i de større Landkommuner — i hvert Fald dem, der ligge nær Kjøbenhavn og en stor Del andre, der ere voksede op som Stationsbyer — er lige saa dyrt at leve som i Kjøbenhavn, vil give dem i Kjøbenhavn et Huslejetillæg, der i alle Tilfælde vil blive dobbelt saa stort som det, man vil give i Provinserne.

Jeg henstiller til det ærede Udvalg, at det uanset de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen), endnu en Gang vil tage under Overvejelse, om man ikke skulde kunne komme os, der have stillet Ændringsforslaget, nærmere, i hvert Fald lade den laveste Løn for disse Postbude blive ens. Jeg tror, man maa kunne gøre det, fordi Flertallet her i Salen jo i andre Lønningslove holder skarpt paa, at man bør have Lønningerne ens overalt. I en anden Lønningslov, som vi have til Behandling for Øjeblikket, og af hvis Udvalg jeg er Medlem, ser man, at Flertallet her i Salen holder skarpt paa, at der bør være ens Grundløn overalt, ikke alene i Købstæderne og i Kjøbenhavn, men ogsaa paa Landet, og hvorfor i Alverden gaar man saa her hen og opstiller en saa stor Forskel, som der her er Tale om? Det forekommer mig, at Flertallet her i Salen burde være noget mere konsekvent og sige, at naar andre Funktionærer skulle have ens Løn paa Landet og i Byerne, maa Postfunktionærerne ligeledes have det. Jeg siger, som min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds, at jeg nødig ser, at denne Reform skulde strande, men jeg synes ogsaa, man maa indrømme, at det, vi have foreslaaet, er retfærdigt. Jeg haaber da, at Udvalget mellem 2den og 3die Behandling vil lade Provinspostbudene vederfares Retfærdighed og sørge for, at Uligheden i Lønningsvilkaarene i hvert Fald maa blive gjort saa lille som mulig ved, at Begyndelseslønnen bliver ens for Postbudene i Kjøbenhavn og i Provinserne.

Thomsen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at omtale et Par Ændringsforslag, som et Flertal i Udvalget har stillet under Nr. 9 og 10. Ændringsfor-